

Tempaus.

Sanat teekkari ja tempaus kuuluvat jo oikeastaan sivistyneessä kielenkäytössä yhteen, niin usein Mustapartainen Insinööri aputeekkareineen on järjestänyt tempauksia. Kun olin nuori ylioppilas humanistisella linjalla suorastaan joskus kadehdin teekkareiden tempauskykyä, joka jo silloin oli tunnettu ja tunnustettu. Varsinkin kun pyhässä urheiluinnoistuksessa olisi pitänyt saada joskus joku isompi ylioppilasjoukko Eläintarhan hiilmurskalle. Teekkarit kyllä saivat me saimme kun sattui (vaikka kyllä me joskus voitimmekin teekkarit!).

Nyt on allepainetun kohdalle kuitenkin sattunut niin hullusti, että teekkarit ovat voittaneet minut ja perusteellisesti. Se tapahtui viime lauantain ja sunnuntain välisenä yönä eräässä saunassa ja sen lähimmässä ympäristössä, jonne minut ynnä muita pesunkesäviä neekereitä oli haastettu kuulemaan siitä "Teekkarikylä Otaniemeen" aatteesta. Sillä aatteella teekkarit minut ainakin voittivat, sillä siitä voisi melkein sanoa, että se on aate pyhä ja kallis. Ainakin jokainen civis, joka on joutunut juoksemaan Uusi Suomi tai Hesa tai Hyysis ikädesään päivän toisensa jälkeen saadakseen itselleen asunnon ja taas uudelleen pari päivää saatuaan asunnon, jossa ennestään oli tuhat plus yksi "töölöläiseksi" mainittua asukaista tai vihainen vuokraisäntä tai saita vuokrarouva tai kaikki nämä yhteensä ja josta kesti kävellä yhteensä kaksi tuntia päivästä yliopistolle ja takaisin ja ruokapaikkaan ja takaisin, silloin kun kärsi syödä, mutta ei kärsinyt ajaa raattiotiellä, hän varmasti tämän aatteen ymmärtää: korkeakoulu haluaa rakentaa opiskelijoilleen oman pienoisyhdistyksensä, jossa kaikki on keskitetty yhteen, korkeakoulu, asunnolta saunat, ruokapaikat, urheilukentät ja paljon muuta sellaista, josta köyhä alivuokralaisalivuokralainen ylioppilas ei osaa nähdä untakaan muulloin kuin vapun edellisenä yönä tai ennen viimeistä tenttiään, mikäli hän silloin ei näe painajaisunia.

Kun sitten kuunneltiin pääesitelmöitsijän (pääkaupungista) puhetta nykyisen opiskelija- ja siis mm. teekkaripolven asunto- ym. oloista pääkaupungissa, tajusin, että sodan jälkeisinä vuosina valmistunut polvi jos mikä ymmärtää tämän asian kalleuden. Ja niinpä he ja nyt opiskelivat teekkarit ovatkin päättäneet tempausa niin, että huolet pois, huolet pois. Rose-Maria!

Tällä hetkellä neidillä ja rouvilla ja herroilla teekkareilla kuitenkin vielä on paljon huolia ja siksi he kääntyvät entistä luottavaisempina suuren yleisön eliikkä publicumin puoleen ja me petiittisellaiset, yleisön sijaiskärsijät, kannatamme heitä, kyllä, sillä kuten lehdesämmekin jo on selostettu, niin on Teekkarikylän rakentamisella muutakin merkitystä kuin se päätarjoitus, jota varten se tullaan kohottamaan — ajattelkaamme nyt lähinnä esimerkiksi olympialaisiamme.

Tällaista asiaa sitä meille selvitetiin lauantai-iltana saunan päälle. Niin, se sauna ja saunaaminen, se olikin asia erikseen. Sitä muistellessa ihminen muuttuu melkein lyyrilliseksi, mikä tietysti asiallisia teekkareita ajatellen on paha juttu, mutta kun toisaalta isäntäteekkarit viime sunnuntaita vasten osoittivat ymmärtävänsä paitsi hyvän saunan ja ruuan päälle myös kauniitten laulujen päälle, jopa luonnonkin luoman kauneuden päälle, minä sentään taidan uskalltaa. Ensiksikin täytyy onnitella Oulun Kauppiasyhdistystä, jolla on niin mukavalla paikalla niin mukava virkistysmaja ja sauna mukavasti mukavan Jäälinjärven rannalla, että ei muuta kuin plumpsis vain... Se me tehtiinkin joukolla daamien sillä aikaa järjestellessä "new lokkejaan" ja muitakin lokkejaan vastaavan sat-sin jäljiltä. Kun sitten oli nautittu yllin kyllin koivurieskasta siirryttiin ravitsemaan sitä osaa ruumiista, jolla Napoleon sanoi maailmaa hallittavan.

Konstihan on vanha ja varsinkin naisten suosiossa, tuo "tie miehen sydämeen" jne, joten ties häntä, mikä sivutankoitus kaikella oli, kun kerta yksi teekkarityttökin oli mukana. Mutta jos joku luulee, että neekeri myö nahkansa paljostakaan ruuasta, hän tietysti on erehtynyt jo syntymässään. Kaikkea siitä, mitä nämä kolme teekkaria meille neekereille lauantain ja sunnuntain välillä vieraanvaraisuudessaan ja ammattimme raskauden tajuten tarjosivat, on nyt aiheellista esittää suurkiitos. Ja vaikka täysi vatsa ei mielellään opiskele eliikkä ajattele kovin vakavia asioita me kuitenkin ajattelimme ja ajateltuamme tarpeeksi rupesimme runolle ja lauloimme enimmäkseen samaa äänä ja laulua kaikki tyyni. Oltiin kuin samaa perhettä kaikki koska pääisäntä eliikka se helsinkiläisarkkitehtikin osoittautui — oululaiseksi. Niitä kuin, oululaisia, tarvitaan vähän

joka paikassa, missä jotain todella pitää aikaansaada. Kröhöm...

Lopuksi sitten pelattiin rulettia, ei kuitenkaan sellaista kuin Hellan kerrottiin Nitzassa pelanneen, vaan teekkariarvoilla, jotka Oulun teekkariasiamies pani kientämään. Ja ihmeellisesti siinä tuuri pelasi — varsinkin sen jälkeen, kun isäntien puolesta oli ehdotettu, että se päävoitto, kaksi miljoonaa, pannaan Pohjois-Suomen Korkeakoulun Kannatusyhdistystä varten talteen sitä omaa yliopistoa eliikkä korkeakoulua varten. Silloin alkoi varsinkin nimimerkki Aatelle tulla 00 markkaa maksavia pikavoittoja jonossa. Koettakaapa tekin!

Aiti käski samaa, että kiitos ruuasta!

P a n u.